

[Socialministeren.]

en speciel Lovgivning, og en saadan er altsaa for disse Omraader under Forbedelse, og selv om der naturligvis bør være et vist Forhold mellem den Hjælp, det offentlige mener at kunne yde ved almindelig Invaliditet og i de nævnte særlige Tilfælde, vil det ærede Medlem Hr. Schmidt kunne føle sig overbevist om, at man fra Regeringens Side her vil gaa saa vidt, som man anser det for økonomisk og politisk muligt at naa, og at det Argument, at Danmark ikke overfor Krigsinvaliderne staar paa samme Maade som Tyskland: at skulle sige Tak for de Ofre, der er blevet bragt, overhovedet ikke er af den Art, at det vil faa Indflydelse under de stedfundne Overvejelser, der alene vil bero paa de nys anførte Betragtninger.

Det ærede Medlem Hr. Carlsen-Skiødt, der henstillede til mig at tage vel imod et fra Odense indsendt Andragende om et 3-aarigt Statstilskud til et ny oprettet Plejehjem for Invalidere, skal jeg svare, som jeg forleden svarede det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen privat, at Andragendet lige er indkommet og endnu ikke er dyrket af Departementet, end sige forelagt mig, men at jeg selvfølgelig vil se paa Sagen med Velvillie, forudsat at Forholdet er analogt med andre foreliggende Tilfælde, hvor der ydes Statstilskud til lignende Formaal; thi en Udvidelse af Rammerne vil der neppe blive Tale om, særlig efter det Forslag om amtskommunale Plejestiftelser, som Forslaget om offentlig Forsorg indeholder; men saa vidt jeg har forstaaet, er der heller ikke Tale om en saadan Udvidelse af Rammerne.

Hermed tror jeg at have svaret paa de Angreb eller Henvendelser, der har været rettet mod eller til mig, og kan da passende slutte med en Tak for de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Holger Kristiansen varmede mit i Aftes fraværende Hjerte med.

Landbrugsministeren (Bordning): En Række ærede Medlemmer har rettet forskellige Henvendelser til mig under denne Debat, blandt andre har det ærede Medlem Hr. Slebsager spurgt mig, om man kunde vente et Lovforslag fra Regeringen angaaende Magelæg paa Fanø. Matrikuleringen paa Fanø er jo nu saa godt som tilendebragt,

og som det ærede Medlem udtalte, vil der jo nu kunne begyndes paa de nødvendige Magelæg paa Fanø, som ikke tidligere har kunnet gennemføres. Men, som det ærede Medlem udtalte, er Jorden saa daarlig paa Fanø, at det vil være meget vanskeligt for Landboerne selv at afholde de Udgifter, der medgaar til disse Handeler og Omsætninger med Jord. Til Oplysning angaaende disse Forhold kan jeg udtale, at der paa Fanø medgaar 50 à 60 ha Jord til hver Tønde Hartkorn, og enhver vil jo derfor kunne forstaa, at det er Jord af ikke allerfineste Kvalitet. Men naar det er Tilfældet, at det vil være vanskeligt for de paagældende selv at afholde Udgifterne, maa man jo ogsaa sige, at det er nødvendigt for Staten at undersøge, om det overhovedet kan betale sig at afholde disse Udgifter under Hensyn til den Fordel, der opnaas ved et saadant Mageskifte, og det er disse Undersøgelser, som er i Gang, og som jeg mener det er berettiget at faa foretaget, før man gaar til Afgørelse af, om der skal fremsættes Forslag eller ikke.

Det ærede Medlem Hr. Duborg beklagede sig over, at Statsskovenes Økonomi var af en saadan Natur, at de ikke gav fuld Forrentning. Han udtalte, at han havde den Opfattelse, at Statsskovenes Forrentning var mindre end de private Skoves. Naar man regner Hedeplantninger og Lystskove o. s. v. fra, tror jeg nu ikke, der er nogen stor Forskel. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det er nødvendigt, at Økonomien er i saa god Orden som muligt, men jeg skønner ogsaa, at der er andre Hensyn at tage ved Skovenes Drift end det rent økonomiske. Jeg ser saaledes paa det, at det vil være meget farligt for os, ikke videre klogt, om vi gik til en Ødelæggelse, en Ud-slettelse af Skovene her i Landet, og jeg tror, at der er ikke ringe Fare for, at i alt Fald en delvis Ødelæggelse af Skovene vil finde Sted, hvis ikke Staten overtager en stor Del af Skovarealerne. Naar Skovene kommer i Handelen og bliver omsat til de Værdier, som de har til enhver Tid, saa sker det meget let under Højkonjunkturer, at de kommer op i Priser, der gør, at de bliver meget vanskelige at forrente, naar man kommer ind i de nedadgaaende Konjunkturer, og det er en Fristelse for en tilfældig Ejer, hvis Økonomi ikke er den bedste, som med andre Ord, kan jeg godt sige, er lidt af en